

kontrollere, bl. a. hvem der er Medlem af en Organisation, og hvem der ikke er det. Det, der har været galt, er jo først og fremmest, at Landarbejderne har organiseret sig. Jeg kender ogsaa mine Pappenhejmere ude paa Landet, og jeg vil nok se den Dag, da der kommer en Landarbejder og skal aflevere sit Bevis for, at han tilhører en Organisation; saa vil en Lænkehund vist snart blive pudset paa ham, for at han hurtigst muligt kan komme ud af Døren. Og som det gaar derude, gaar det med andre Organisationer herinde, der ikke er saa godt funderede som de gamle. Dér har man et Posekigeri af den anden Verden for at opdage, hvem der tilhører Organisationen og hvem ikke. Her har Landets Arbejdsgivere og Industriherrerne, der ellers slaas som Hund og Kat, fundet hinanden i Hadet til Arbejderklassen.

Dertil kommer, at denne Kontrol absolut ingen Kontrol er med Hensyn til, om der bliver udbetalt uberettiget Understøttelse. Det eneste Argument, jeg har hørt fra Flertallets Side, er, at en Maler gik og hævede Understøttelse paa samme Tid, som han havde etableret sig som Malermester, installeret Telefon o. s. v. Det er den Slags Tilfælde, Kasserne har haft det største Besvær med, men hvor det har vist sig, at de ved Bestemmelser har været i Stand til alligevel at ramme de paagældende. Det er altsaa de Tilfælde, hvor en Mand begynder for sig selv, med Agentur, Tjenesteydelse og al den Slags Ting. Men maa jeg spørge, hvem skal vedkommende da aflevere sit Kontrollkort til? Skal han aflevere det til sig selv eller hvorledes? Dér svigter Systemet i hvert Fald ganske. Dertil kommer, at de, der har faaet Plads gennem Arbejdsløshedskassernes Anvisning og den kommunale Anvisning, kun udgør en lille Brøkdel. For det Tidsrum, der ligger efter 1. April 1921, beløber det Antal, der har skaffet sig Plads uden al Anvisning, sig til 77 pCt. Nu vilde jeg nok se den Arbejder, der selv har skaffet sig en Plads, og som mod sin Villie var paaprakket et saadant System — jeg vil for Resten spørge, med hvilken Berettigelse man forlanger det af ham —, erklære sig overfor sin Arbejdsgiver og opgive Navn og Adresse

paa et Kort. Forudsætningen maatte da være, at han selv var gaaet med til en saadan Bestemmelse; men har man paaprakket ham den, har han ikke fjerneste Forpligtelse til at efterkomme den. I den sidste Tid er det desværre gaaet saaledes, at efterhaanden som Kontingentet er vokset, er Strømmen i Arbejdsløshedskasserne ikke gaaet indad, men udad. Der findes nu saadant noget som 70 000 Medlemmer færre i Arbejdsløshedskasserne, end vi har i vore faglige Organisationer. De har ikke villet betale det store Kontingent, og disse Folk er ganske frit stillet baade med Hensyn til Skruebrækkerparagraffen, § 20, 2det Stykke, der siger, at de ikke maa forlade Arbejdet, naar de har faaet Arbejde til „Mindsteløn“. De behøver ikke at melde sig og forlange Kort eller noget af den Slags, naar de bliver arbejdsløse. Kommer de i Trang, kan de henvende sig til den kommunale Hjælpekasse, og saa er der en eller anden Dame, der kommer hjem til dem og skønner over, hvorvidt de er i Trang eller ikke; og er de i Trang, faar de Understøttelse derfra. Det har i hele denne Periode vist sig, at de, der ikke har betalt noget til deres Arbejdsløshedsforsikring, er i og for sig lige saa godt stillet som de, der har betalt; det er jo et ganske aabenbart Angreb paa vor Arbejdsløshedsforsikring. Jeg har skønmæssigt gjort op, hvad Arbejderne kommer til at betale i alt i Aar til deres arbejdsløse Kammerater. Forsikringsmæssigt er det fastslaaet, at de vil komme til at betale mellem 20 og 21 Mill. Kr., men gennem Ekstrahjælp til Familierne og til Brændsel i Vinter og Hjælp til Jul vil de komme til at betale mellem 27 og 28 Mill. Kr. Det vil sige, at hvis Danmarks Skatteydere gennemsnitlig til Arbejdsløshedskasserne betaler ca. 20 Kr. hver aarlig, betaler gennemsnitlig hver forsikret Arbejder 120 Kr. aarlig for at holde sine arbejdsløse Kammerater nogenlunde fri for Nød og Elendighed. Og dem lønner man paa den Maade, at man stempler dem som Forbrydere. Den ærede Ordfører (Lillelund) sagde, at det var meget forkert, naar vi har nævnt Skudsmaalsbogen. Jeg vil sige, at det er rimeligvis et forkert Begreb; men skal vi saa ikke sige . . .